

SETMANARI REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Corró, 28 - 2.^{on}

Sotscripció: Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.
ANUNCIS, INTERCAL'LATS I REMITITS
Preus convencionals

Escola Municipal de Segona Ensenyança

Exàmens de fi de curs

Del resultat falaguer, que no per menys esperat és més satisfactori, obtingut en els exàmens de fi de curs dels alumnes de l'Escola de segona ensenyança, ens ha omplert de joia i esperança en l'avenir. Ja era hora que una població com la nostra disposés d'una escola que, com aquesta que tant dignament dirigeix el doctor don Pere Rumbau, sigués una garantia per a portar als nois a les ensenyances superiors.

Nosaltres, des d'aquestes planes, havfem somniat sempre amb aquest Col·legi, talment com en nostra joventut ens havia sigut possible l'adquirir dita ensenyança superior. Rescent serà encare en la memòria dels nostres llegidors, la darrera i enèrgica campanya que férem en favor del Col·legi, amb el fi de que l'Ajuntament es preocupés — com ho ha fet subvencionant esplèndidament al centre docent, — de que l'ensenyança fos donada per personal competent, acabant per a sempre l'espectacle, vergonyós per a nostra vila, de que el nostre estimat Col·legi — en el qual tots hi havfem passat en les èpoques de son esplendor i quan el dirigia l'inoblidable professor senyor Espí, — sigués regentat per persones que no tenien els títols ni l'il·lustració necessària per a donar concientment aitals estudis.

Baix aquet punt d'ovir, doncs, no podem menys que felicitar-nos tots plegats dels resultats brillants assolits per l'escola que tant bé ha demostrat que dirigeix el professor, nostre excel·lent amic, el doctor Rumbau; àdhuc que endressar una felicitació sincera i entusiasta als alumnes que tant bé han fet quedar el nom de nostra estimada vila, aplicant-se sobremanera en aquet primer curs de sos estudis superiors.

Vegi's, en corroboració de tot el què havem manifestat, el resultat dels exàmens celebrats aquesta passada setmana en l'Institut de Girona:

PRIMER CURS

ARITMÈTICA. — Senyoretas Joana Coll, Maria Garrell i Maria Pujol, i Joan Bonany, *sobresalient*; Jacinte Calvet, Eduard Corbera i Miquel Diumaró, *aprovat*.

GRAMÀTICA CASTELLANA. — Joana Coll, *màtricula d'honor*; Maria Pujol i Maria Garrell, *sobresalient*; Joan Bonany, *notable*; Jacinte Calvet, Eduard Corbera i Miquel Diumaró, *aprovat*.

GEOGRAFIA. — Joana Coll, *sobresalient*; Maria Pujol, *notable*; Maria Garrell, Joan Bonany, Jacinte Calvet, Eduard Corbera i Miquel Diumaró, *aprovat*.

CALIGRAFIA. — Maria Pujol i Eduard Corbera, *notable*; Maria Garrell, Joana Coll, Joan Bonany, Jacinte Calvet i Miquel Diumaró, *aprovat*.

SEGÓN CURS

LLATÍ 1.er — Joana Coll, *sobresalient*; Maria Garrell, *notable*; Albert Pujol i Emili Ferrer, *aprovat*.

ARITMÈTICA DEMOSTRADA. — Joana Coll, *notable*; Albert Pujol i Emili Ferrer, *aprovat*.

GEOGRAFIA D'ESPANYA. — Joana Coll, *sobresalient*; Albert Pujol i Emili Ferrer, *aprovat*.

Comentari polític

L'intervenció dels socialistes

Els condemnats acusen als seus butxins. Les víctimes de l'insània conservadora senyalen a aquesta com la causant dels successos ocorreguts l'agost passat, amb motiu de la vaga general.

No és l'oratória brillant, pedantescament artística plena d'ampulositats i guarniments que escamotegen la veritat aspre i lletja, la dels ex presidaris, llegítims representants del poble, sino l'exposició clara, terminant dels fets ocorreguts. No són acusacions vagues per als efectes de galeria, sino narració, senzillament tràgica, amb aportació de proves que desconcerten i aclaparen als conservadors. Cínicament pretenen negar-les, però l'acusació resta en peu, redresant-se enfront dels mals governants i menaçant-los com una sombra paorosa.

S'havia de liquidar, d'aclarir tot el què passà en aquells temps d'inquietuts. La veritat sense adjectius, representació de la realitat passada, s'ha obert pas en contra de la veritat oficial que vé a ésser com la mentida legalitzada.

Ja sabem el què passà a Astúries; ja ens hem enterat del què verdaderament va ocórrer a Bilbao, a Madrid, a Barcelona; ja distingim entre els criminals i les víctimes. En la memòria ens queda el relat de les infàmies i injustícies que, sota la capa de la legalitat, varen perpetrar-se.

Els novells diputats socialistes han complert el seu deute amb el poble, demostrant que el parlamentarisme dels antics governants de torn no representa res enfront de la voluntat ferma i decidida de dir les veritats netes de passions i comprometedores de la consciència dels mals cavallers.

Parla en Domingo

Just de concepte, amb la seva paraula fàcil i amb bon mètode d'exposició, en Marcellí Domingo ha anat relatant el «seu cas», distingint bé entre el del diputat prè (amb la consegüent mofa de la Constitució) i l'home prè (maltractat i escarnit).

Quin silenci tant solemne devia fer-se a l'acabar la seva narració!... Solament un diputat conservador (el conde de Sant Lluís) gosà interrompre'l, exclamant: «Això és una llegenda».

dal...» I el ministre de la Guerra s'alçà del banc blau i contestà als càrrecs i a les acusacions d'en Domingo.

Negant-les, amb fraseologia teatral i buida?... No. Afirmant la seva dolorosa veritat i pretenent disculpar (no justificar) la conducta dels mals cavallers. El general Marina s'ha portat més noblement que les dues últimes víctimes de la represió de la vaga: En Dato i en Sánchez Guerra.

L'immunitat parlamentària

En Domingo explicà el seu cas, comentant-lo, en la seva part jurídica, en el sentit de preguntar a la Cambra si estava conforme amb l'actuació del Suprem, en aquell fet, o no. Es dir: si es proclamava en favor de les prerrogatives de les Corts o deixarà de jutjar-les, apoiant-se en el precedent que marcava la presó del diputat Marcellí Domingo.

I en solament Dato contestà, pretenent justificar el fet d'haver-se negat l'entrada d'un notari al «Reina Regente», per a que el diputat prè no podés fer poders a en Rodés, nomenant-lo el seu defensor.

En Pedregal s'indignà i exigí una declaració clara i terminant, sobre la pregunta d'en Domingo i l'expresident del Consell contestà que no's creia que l'immunitat parlamentària arribés a tant que podés permetre deixar sense sanció articles com «Soldados» i campanyes revolucionàries en la premsa.

I aquí justament la Cambra contestà indignada. Republicans, lliberals de tots matïços, socialistes, tots els que tenen tant sols un rudiment d'idees lliures, de democràcia, van protestar de les paraules cíniques, llençades per en Dato. En Romanones i en Garcia Prieto es miraren sense saber què fer i en Suárez Inclán i en Burell i molts altres a l'hora protestaren indignats. Tant sols per esperit de conservació devien fer-ho tots els diputats, fins els més béns del remat conservador.

Conseqüències polítiques

Molts creuen que el debat tindrà conseqüències polítiques de molta importància. L'actitut sincera del general Marina i posteriorment el discurs d'en Maura, en el que digué que no es repetirà el cas d'atropell a l'immunitat parlamentària, feren un gròs buid a l'entorn d'en Dato; i fins una atrevida pregunta d'en Prieto va posar a la llum pública les diferències de pensars que hi han entre els ministres components d'aquest govern polimòrfic. I sonà la paraula crisi amb entonació lúgubre, en molts llavis monàrquics.

Una pregunta em faig: Perquè no parla en Cambó, tantes voltes aludit i nomenat durant el debat. Pot-ser ens aclarir-la alguns dubtes; però està vist que tem (és estrany, en un temperament tant audaç) o a la seva consciència o a que, de parlar, tot l'armatost artístic i bell del Govern monstre s'en vagi a rodar

Una de les dues coses tem en Cambó, i és una llàstima que subjecti la seva consciència, després de sentir les acusacions d'en Besteiro i en Domingo, a una arrelada convicció monàrquica, entrada de sobte.

Però encare no he perdut les esperances de que abans d'acabar-se el debat hi prengui part i ens parli de la Assemblea de Parlamentaris amb el mateix toc revolucionari que en parlava a les Rambles «La Costa de Ponent», en aquells dies de l'estiu passat...

ESTEVE SARROCA

Màlaga, 3 de Juny

POLÍTIQUES

Oportunament va ésser enviat el següent telegrama:

«Marcelino Domingo. — Madrid

«Centre Republicà Autonomista» y RENOVACIÓN felicítanle por valor demostrado último discurso, acusando autores atropellos incalificables.

»Nuestra incondicional adhesión camino emprendido coalición izquierdas.

Presidente, VEGUÉ; Secretario, RIERA.»

L'abans passat diumenge estigueren a Cardedeu els nostres companys Viaplana, Vegué i Pagès, amb l'intent d'estudiar la forma de que es conegui el nostre periòdic en el veí poble i poder organitzar algún acte públic i crear-hi un comitè local, com en tots els pobles del districte.

Retornaren molt satisfets de l'acollida que s'els feu, i amb una llista de nous subscriptors que seràn els encarregats de sembrar, en el veí poble, les idees que encarna el nostre setmanari i el «Centre Republicà Autonomista».

UNA VETLLADA (?). — En la novella «Jovenut Nacionalista» d'aquesta vila es celebrà, diumenge passat, una *vetllada a las cinc de la tarde*, segons resaven les invitacions de la festa.

Ocuparen la presidència, el diputat provincial don Fèlix Fages, el president de la Jovenut, el donant de la bandera catalana, en qual honor es celebrava la festa, i altres.

Parlà en primer lloc el senyor Compte, oferint la bandera, que — va dir — els havia de servir d'ensenya de combat. Després, el president li donà les gràcies, molt emocionat. I a continuació es llegiren poesies patriòtiques, es cantaren cançons i es *tiraren* més discursos al·lusius a la festa. A l'acte de posar la bandera al balcó, l'orquestra i els assistents entonaren «Els Segadors».

En resum, una festa de família, amb derivacions polítiques.

La Junta Directiva del «Centre Republicà Autonomista» d'aquesta vila, té en projecte organitzar una sèrie de converses polítiques socials, a les quals podran assistir-hi els socis de l'agrupament i quantes persones simpatitzin amb les idees del nostre Centre.

Felicitem als iniciadors d'aitals actes, per la corrent d'opinió que aquestes podrien crear dintre nostra vila i per la confiança de que demostren estar posseïts al voler provar fortuna amb actes que tant poc plauen als nostres conveïns.

DE COL·LABORACIÓ

LA CIUDAD Y LOS PUEBLOS

Sólo por el estudio se elevan los espíritus y se libertan los pueblos.

Desgraciadamente abundan en las ciudades los antros de corrupción; sabemos que existen, de una manera escandalosa, centros de vicio que denigran a la sociedad que los mantiene.

Conocemos muchos hombres (?) que viven de la forma más indigna; esos individuos que sin criterio personal bien definido, se cubren con el antifaz y toda la existencia la pasan en eterno carnaval; esos tipos de forma humana que son más volubles que un enagenado men-

tal y que sufren más metamorfosis que el mes de Marzo.

Últimamente, también hemos visto a estos otros seres que no saben vivir sino arrastrándose, y de hipocresía en hipocresía se venden al primer postor y traicionan a sus semejantes, por una mísera cantidad, por... un café

Todas estas inmoralidades e injusticias, todos estos bochornosos hábitos, repercuten, tienen eco en los pueblos, y así, una vez entendida la farsa, contemplamos a la humanidad toda, observamos a la Sociedad, y la vemos vacía, hueca; sólo tiene cuerpo, no posee alma; tiene cabeza, carece de cerebro.

Pero no perdamos el ánimo. También en las capitales existen ateneos, bibliotecas, museos, sociedades e ideas regeneradoras, y un gran número de amigos constantemente los visitamos.

Estas bellezas, estos elementos de progreso, apenas hay quienes los acojen en los pequeños pueblos. Verdad grave; pero verdad al fin.

La influencia del espíritu malévolo es tal, en la inmensa mayoría pueblerina, que con facilidad los sugestionan y estas pobres gentes llegan a sentir un horror hacia los libros de carácter científico, y aborrecen todo cuanto encarna un alto sentido de moralidad y perfección humana.

¿A qué será debido que los malos ejemplos de la ciudad tengan vida inmediatamente en villas y aldeas, y que éstas no quieran aceptar (salvo raras excepciones) los ejemplos que por otra parte les ofrece?

El vicio atrae; atrae a los organismos débiles. Además, el ambiente es pútrido, está envenenado de siglos há y no se concibe otra vida, sino la que está tejida por el engaño y la traición.

Las virtudes, es decir, la verdad, la razón, se dará a conocer poco a poco, lentamente, paulatinamente; ésta es la marcha que lleva la evolución.

Hasta aquí en mis reflexiones... Oigo pasos; vuelvo la cabeza y unos jóvenes amigos, con su habitual sonrisa, me dicen: «Gestionamos para formar un grupo; una vez constituido haremos las necesarias investigaciones para mirar de publicar un periódico semanal, el cual sea portavoz de nuestras dichas y congojas».

Sentí una viva alegría. ¡Feliz iniciativa! —les dije.—Y pregunté:—¿Con qué principios, qué teorías lleváis a la lucha? — Nuestro futuro periódico — dícenme — si llegamos a conseguir su publicación, será una obra netamente cultural, educadora, noble en todos sus conceptos.

¡Adelante, jóvenes amigos de Cardedeu! ¡No os detengáis! Toda persona sensata aplaudirá vuestro deseo, y se congratulará de que llevéis a feliz término tan valiente empresa.

JUAN GÁMEZ

Cardedeu, junio de 1918.

SECCIÓ OBRERA

LA JORNADA CURTA. — Degut a l'escassetat del cotó, com a conseqüència de les dificultats creades per manca de transports marítims, s'ha decretat pel govern la jornada curta en els treballs de les fàbriques de teixits, abonant el propi govern un tant per cent al treballador, proporcionant a l'utilitat de treball que el jornal perdut representa.

Celebrariem que no durés gaire aquest estat anormal.

....

S'ens prega l'inserció de les següents ratlles:

Para el señor Alcalde

Apesar de haberse puesto en vigor el Real Decreto, firmado por la comisión algodonera, por el que se previene que semanalmente se ha de hacer un día de paro forzoso, en Granollers hay fábricas que trabajan en dicho día.

Señor alcalde: Sería necesario que a estos dos industriales que trabajan, que son los señores Murtra e Isidro Comas, usted, como alcalde, les indicara que hay muchos trabajadores que no están conformes con que los unos sean diferentes de los otros.

También en casa la señora Viuda de Juan Torras, así como también en algunas otras fábricas, se obliga a los obreros a ir el sábado al cobro y a limpiar los telares, y eso que todos hemos leído que no puede el burgués disponer del trabajador en este día.

Esperamos, señor alcalde, que V. cuidará de que se cumpla la ley.

PEDRO SERRATS

Secretario del Arte Fabril y Textil

....

Para el mayordomo de casa Umbert

En casa Umbert hay un mayordomo que, para cabo de vara me parece que tiene muy buen tipo, porque visto por mis propios ojos, ayer viernes, junto con dos de mis compañeros, fuimos a casa Umbert a cumplir con lo que quedamos en reunión general, de que íbamos una comisión para apuntar socios.

Pues bien, este señor o mejor dicho, este payés, que tiene más cara de payés que de otra cosa, se puso enfrente del portal para ver si los infelices corderos que trabajan en la fábrica de su amo tienen o no sentimientos societarios.

Está visto que como estos malditos burgueses ya saben que en Granollers los espíritus son pobres y a más de ser pobres somos humildes corderos del señor, por eso los mayordomos abusan de este infeliz pueblo.

Adiós, señor cabo de vara. En un presidio estaría usted mejor, para desempeñar semejante cargo.

JOAQUÍN VENTURA

Presidente del Arte Fabril y Textil

CASINO DE GRANOLLERS

Festa de Caritat

Com estava anunciat, el diumenge passat tingué lloc, en aquesta important societat, la festa organitzada amb el fi de recollir cabals per a ajudar al sosteniment de la benèfica «Casa-Breçol del Nen Jesús», de la nostra vila.

La festa resultà brillantíssima, com poques s'en recorden a la vila i en aquella societat. Havien ofert el seu desinteressat concurs varies distingides senyorettes conveïnes nostres, i els senyors oficials de la guarnició d'aquesta vila, además dels elements que constitueixen l'Aggrupació Artística de la Societat. A darrera hora també, el senyor tinent coronel d'Alfons XII envià la xaranga del batalló per a que prengué part a la festa.

Amb puntualitat, que veuríem amb gust es tingués en totes les ocasions a venir en aquella casa, començà la festa, donant la xaranga un escollit concert, interpretant ajustadament «El Patinillo» i «Capricho espanyol», finalitzant amb la ja popular «Canción del Soldado».

El teatre presentava ja brillant aspecte, presidint i escoltant el concert totes les autoritats civils, militars i eclesiàstica. Fem especial menció del reverent senyor rector, doctor don

Josep Clotet, qui demostrà sos sentiments caritatius, associant se a la festa amb la seva presència. El diputat senyor Torras, portava la representació del president de la Diputació provincial.

I, amb un plè a vessar, propi tant sols de les grans solemnitats d'aquella casa, començà la representació de «L'alegría que passa». La genial producció del mestre Rusiñol, joia del teatre català, va ésser magníficament interpretada pels joves l'Amadeu Barbany, que va fer el *Fill de l'alcalde*; Josep Terrades, que s'encarregà del *Cop-de-Puny*; l'Amador Garrell, que va dir el *Clown*; en Pere Terrades, en Josep Garrell, Nicolau Godina i Joaquim Mora, que formen part del Quadro escènic de la Societat. Més, el clou de la representació, el va constituir el concurs que varen prestar hi les hermoses i simpàtiques senyorettes Pepita Robert, que s'encarregà del principal paper, i Antonia Coll i Magdalena Anglés, dels altres secundaris. Cal fer constar que la *Zaira*, encarnada per la senyoreta Robert, va sorprendre agradament al públic, puix feu un treball concient i acabat del difícil paper, dient-lo i cantant lo amb una justesa i realitat que corpenia a l'espectador. La labor de la senyoreta Robert va ésser justament premiada amb una verdadera ovació.

Els chorals del mestre Morera, desempenyats també per senyorettes de nostra vila i soldats d'Alfons XII i dirigits pel senyor Vilaró, varen ésser cantats amb una justesa que no tenim la costum de sentir en nostres teatres. Al quintet Vilaró, va ésser confiada la part musical.

El treball total va ésser fortament aplaudit per la nombrosa concurrència a l'acabar l'obra, havent-se d'aixecar el teló diferents vegades. Les senyorettes varen ésser obsequiades amb esplèndits rams de flors.

La segona obra del programa, o sigui «Zaragüeta», va ésser representada per l'oficialitat del batalló d'Alfons XII d'una manera magistral, i secundada admirablement per les belles i distingides senyorettes Maria Luz Morales, que desempenyà amb gràcia i soltura pròpies d'una verdadera artista, el paper de *Maruja*; Magdalena Anglés, que feu una *Doña Blasa* que ratllà a gran altura; Antonia Coll, que digué molt encertadament el paper de *Doña Dolores*; i Maria Lluïsa Anglés, que feu una criadeta molt aixerida i despreocupadament gentil.

A l'acabament dels dos actes fou premiada la tasca de tots amb xardorosos aplaudiments i una pluja de flors atombrà l'escenari al finalitzar la representació.

Dels senyors oficials es distingiren especialment don Josep Mª Dueñas, que dibuixà felicitament el paper de *Zaragüeta*; i don Pere Martínez, que feu un acabat *Don Indalecio*. Acabada la representació, el senyor Fernández B., que havia fet un metge admirable, dirigí breus paraules a la concurrència ensalçant la caritat, que foren molts aplaudides. Contribuïren a arrodonir el conjunt els senyors Artur Galán, Pau Valledor i Ramón Núñez, oficials també d'Alfons XII.

En resum, una festa que creiem restarà per molt temps en la pensa de tots quants varen assistir-hi.

Felicitem a la junta del Casino, per l'èxit obtingut — èxit artístic i material, — puix ens enterem, amb la natural satisfacció, que la quantitat recaudada és força més important de la que en principi es va dir, en benefici de l'Assil benefactor de la classe treballadora.

La quantitat recollida, puja a 771 pessetes.

NOTA: Va ésser molt comentada la nota rectificadora de «La Comarca» de la darrera setmana, en la qual ens conta que l'invitació que es va fer a una distingida senyoreta per a que prengué part en una funció benèfica, va ésser feta per una societat de la Xina.

NOVES

LA PASSA. — Donem la nova a nostres llegidors, que la setmana passada el nostres cos

de redacció també va sofrir les delícies de la *pasa reinante*, per qual motiu no ens va ésser possible confeccionar el nombre corresponent a diumenge passat.

Are, ja gairebé tots bons, prometem a nostres subscriptors que ja procurarem fer les paus per la manca d'aquell nombre. Salut.

....

L'avantpassat diumenge fou insultat, detingut i tancat en un dels calabòs de la presó correccional, un honrat ciutadà i veí d'aquesta vila, per la sola i única causa de recriminar a un dels representants de l'autoritat local, per la manera indecorosa de tractar en ple carrer, a un pobre que, faltat de raó, no volia seguir-lo.

S'ens ha indicat que a l'al·ludit empleat se l'ha sospès d'empleu i sòu per uns dies. Volem creure la notícia: més, preguem al senyor Alcalde, que doni als seus representants les ordres més terminants perquè actes d'aquesta naturalesa no es repeteixin, puix no es borren amb unes pessetes menys ni els mals tractes a un pobre, ni la detenció arbitrària d'un honrat veí de la vila que no va cometre altre mal que sortir en defensa de la raó.

....

CONCURS D'OCELLS. — El diumenge passat tingué lloc la tradicional *festa dels ocells*, amb concurs de premis als més refiladors. Va haver-hi força concurrència d'ocellistes que desfilaron amb sos estandarts en la típica passada.

....

MOLT BÉ! — Ens hem adonat aquests darrers dies, que de les desferres que es treuen del convent de Sant Francesc se n'arreglen alguns carrers de la vila. El què fa falta, és que es fassi bé; puix en alguns d'ells hem vist que tant sols es limiten a tirar les runes per terra, sense que siguin aplanades convenientment amb el corró. De totes maneres, repetim-ho: molt bé!

....

COMPTES MUNICIPALS. — Continua cada setmana enviant-se'ns, per part de l'alcaldia, els estats d'ingressos i gastos que efectua la caixa municipal.

En l'impossibilitat d'analitzar-los setmanalment i menys de publicar-los en nostres planes, donarem d'avui en endavant la xifra total del moviment econòmic efectuat, deturantnos, quan la cosa s'ho valgui, a fer-hi els comentaris que ens semblin bé. Pel que respecte a la present setmana, ens adonem amb satisfacció que falta molt poc per a quedar anul·lat el deute ja antic que hi havia a l'Hospital.

....

L'ENHORABONA. — Ens enterem, per la premsa de Vich, i amb gust en donem compte, que en el darrer concert donat per l'«Orfeó Vigatà» que dirigeix el nostre compatriota en Benet Morató, va assolir un èxit sorollós una composició del jove mestre, titulada «Cant a la Primavera» de qual lletra n'és autor l'il·lustrat canonge d'aquella catedral mossèn Jaume Collell.

No cal dir que diem a l'amic Morató la satisfacció que sentim per tant notables avenços com realitza al cap de l'entitat musical que amb tant dalit dirigeix.

Que sigui l'enhonorabona.

BANCA I BORSA

CLAVÉ, 34
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

Ferràn Palau S. C.

Corresponsals del Banc de Barcelona (Sucursal 1) i del Banc Hispà Americà

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

Gran assortit en trajos de llana i fil

Preus baratíssims

Plaça Major, 27

Carruatjes de lloguer

d'en

Fortunat Casademunt

SERVEI INMILLORABLE
PREUS ECONÒMICS

Prim, 55 : Granollers

PRODUCTES QUÍMICS

CRAYSS

SUPER ALIMENT

Reconstituient únic per al desenrotllament
dels porcs, vaques i caballs

Preu : 150 pessetes els 50 quilos

PINSO LIXUS

Unic en el món i el més econòmic

100 quilos, 44 ptes.

LLEÓ EYMARD I DAGÀ : BARCELONA
Santa Coloma de Gramanet

Ha tastat vostè l' **ANIS BAGES?**

PROBI'L, QUE ÉS EL MILLOR

FILL DE R. CURA FABRICANT

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages :: Despatx i magatzems a Manresa
Sucursals a Vich i a Sabadell

Representant a Granollers: JOAN FITÓ, Plassa d'en Perpinyá, 12

Cafés tostados **NAGUABO**
SUPERIORES

Son los mejores
No tienen rival

CALLE REGOMIR, 25
BARCELONA

Sucursal

1, Calle de Prim, 1
GRANOLLERS

Casa fundada en 1903

Manuel Esquius Anguera

Metge Cirurgià

Consultori:

Carrer d'En Prim, 3 :: Granollers

Telèfon 131

Disponibile

SASTRERIA I NOVITATS

DOMINGO JUBANY

BARCELONA

Carrer de Sta. Agna, 22, 1.º

Café i Restaurant

de la

Estació de M. Z. A.

a càrrec de

Manuel Argemí

Se serveixen coberts des de 2'50 pessetes
Vins i licors de totes classes

Servei a domicili : Preus convencionals
Serviment esmerat a l'arribada dels trens

VENDA DE GEL
en tot temps de l'any

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

PELAI, 34, 1.º, 2.º : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa
consisteix en el bon gust en
els genres, en el tall perfec-
cionat i en la confecció
acurada